

Nanesle so jih vsaka po tri na dan. Zdaj pa naenkrat shodov ni in — jaje je preveč. Ponesrečena špekulacija!

Nova socijalna ustanova. Ker se je prijavilo do 10.000 kandidatov, sprejetih pa bo le okrog 500, jih ostane 9500 brezposelnih. Zato se je za te ustanovila borza dela, ki se financira iz izkupička raznih afér. Dohodkov je toliko, da

se jim bo bolje godilo kot pravim kandidatom, ki vsaj do volitev iz takih fondov ničesar ne sprejmejo.

Novi pozdravi! Zaradi vsesplošnega edinstva, ki se zrcali tudi v tem, da so Švabi in beograjski čifuti eno z našimi domačimi kandidati, bodo vpeljali tudi nove pozdrave: Salem alejkom! Heil! No, serbus!

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«

»Naš dom«

»Nedelja«

»Glasnik presvelega Srca Jezusovega«

»Rafael«.

Odprta noč in dan so groba vrata

Jarenina. Zaporedoma nas zapuščajo učenci nekdanjega tukajšnjega »vzora« učitelja. Ta naslov je zaslužil in dobil od svoje šolske oblasti g. Karel Udi, ki je svoje učence poučeval razven šolskih predmetov tudi v petju in glasbi, kar pa je bilo največ vredno: s svojim vzpodbudnim vzgledom v lepem krščanskem življenju. Zato so ga ohranili starejši Jareninčani v hvaležnem spominu. Pred Jožefovim smo pokopali tukajšnjega posestnika Jurija Deučer, nekdanjega šolskega slugo na marib. učiteljskišču. Spremljal ga je na zadnji poti kot nekdanji profesor na tem zavodu monsignor Vreže, ki je omenjal pri odprtem grobu pokojnikovo zvestobo do Boga, do svojega naroda in svoje rojstne župnije, v kateri je hotel tudi počivati. Oskrbel si je pokojnik mal ličen dom blizu cerkve, da bi zamogel to pogosto obiskovati kot vrl član Apostolstva mož. Čisto primerne so bile besede govornikove, katere je zaklical pokojniku v slovo: Blagor tebi, zvesti služabnik, ker si bil v malem zvest, boš postavljen čez veliko! — Dne 2. aprila smo spremljali na enaki poti daleč naokrog znanega posestnika in slikarja Franca Tršavec. Bil je tudi kot pevec in godbenik iz stare šole Udi-ove. Pri adventni in majniški pobožnosti je skoraj vsako jutro sodeloval na koru. Imel je samo eno »slabost«, da je premalo računil za svoje okusno slikarsko delo. Večkrat smo mu rekli: Franc, ako bi bili računili dvakrat več, bi bilo še premalo za vaš trud! Redka izjema pri obrtnikih! Tudi tega vzornega moža ni več med nami. Danes, ko naj bi obhajal svoj god,

so mu tovariši zapeli nagrobno v slovo. Tako nas zapuščajo stare jareninske korenine. Kaki bodo njih nasledniki, to bo pokazala bodočnost. Pokojnikoma pa večni mir!

Dravograd. Prošli teden smo položili k večnemu počitku g. Pungershek Ivana, sina tukajšnjega veleposestnika. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal veličastni pogreb, v katerem smo opazili upravnika carinarnice g. Manojloviča, učiteljsko zvezo, upravnika pošte, upravnika glavnega oddelka finančne kontrole, predsednika tukajšnje občine, uradništvo železniške postaje itd. Po sv. maši v farni cerkvi, katero je bral preč. g. prošt sam, je tukajšnje pevsko društvo pod vodstvom g. šolskega upravitelja Kuraša zapelo ganljivo žalostinko, istotako na pokopališču. Številni veneci uglednih Dravograjčanov so pokazali, kako je bil rajni Ivan spoštovan in splošno priljubljen.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nemila smrt je zamahnila zopet s svojo koso po mlademu življenju našega nadebudnega Stankota Ivančiča (Mlinarjevega). Pri vojaki si je nakopal kal bolezni. Ves izčrpan se je še vrnil pred mesecem iz Niša v svoj rojstni kraj, misleč, da bo še ozdravel. A usoda življenja je hotela drugače! Šel je iskat pomoči in zdravlja v mariborsko bolnico, a bilo je vse zastoj, drugi dan po prevozu je preminul. Za vedno je zatisnil svoje trudne oči ter odšel k svoji sestrici Tončki, ki je v najlepšem cvetu mladosti pred par leti umrla. Od daleč so prihajali ljudje v Maribor ga kropiti. Njegov po-

greb je pričal, da je bil priljubljen. Počivaj v miru, dragi Stanko, težko prizadeti družini Mlinarjevi naše iskreno in globoko sožalje!

Sv. Bolhank v Slov. goricah. Umrli od novega leta: Kramer Jožef iz Biša, star 33 let; Cizerl Marija, viničarka iz Biškekega vrha, stara 32 let; Belec Janez iz Sovjaka, star 52 let. Umrli so tudi Marija Horvat, posestnica in gostilničarka pri Sv. Bolhanku v Slov. gor. Bila je res krščanska žena in mati. Čim je zazvonilo opoldne ali zvečer za Ave Marijo, je takoj začela v gostilniški sobi na glas moliti »Angel Gospodove«. In vsi gostje so opravili svoje versko dolžnost. Res posnemanja vredno in v zgled vsem hišnim gospodarjem, ki imajo družino in delavce. Vneta za krščanske liste je tudi bila in tudi prijateljica cerkve. Kolikokrat so bile njene cvetlice na oltarju v čast tistemu, ki ji je bil tudi v njeni težki boleznini edini tolažnik. Bogu vdano je umrla v 65. letu starosti. Naj ji bo Bog plačnik za vse dobro. Ostalim, zlasti pa sinu in hčerama naše iskreno sožalje!

Buččovci na Murskem polju. V sredo dne 27. marca je postalo nenadoma slabo Francu Cvetko starejšemu, posestniku v Buččoveh. Poklicali so zdravnika, ki je odredil takojšen prevoz bolnika v Maribor, ker je konstatiral vnetje slepiča. Bil je v resnici takoj odpeljan z večernim vlakom v Maribor in drugi dan operiran. Po končani operaciji je želel, da ga prepeljejo domov. Naložili so ga v nedeljo opoldne na rešilni voz in ga prepeljali opoldne domov mrtvega. Bil je veren katoličan, dober

mene reke. V Evropo ga prenašajo ladje. Rumena reka poplavlja čisto svoje obrežje in pušča na njem veliko blata. Ko se blato posuši, se začne razkrajati v prah in veter ga odnaša na vse strani, tudi na ladje, ki vozijo v evropska pristanišča. V dokaz navaja, da je leta 1918, v letu velike poplave kitajske reke, »španška« posebno divjala po Evropi. Poplave se ponavljajo vsakih 20-30 let, naslednja huda hripa bo torej l. 1948. Nalezljiva bolezen bi se po mnenju angleškega zdravnika dala odpraviti le, če se Rumena reka uredi.

Nova rudnina.

Prof. Svjagincev s platinovega zavoda ve-

gočih poročil se je odločil g. Hansel, da si ogleda dejanski stan sam na licu mesta, se posvetuje še z ostalimi člani komisije in se loti sam pomirjevalnih poskusov s kmeti. Vsi številni in razni razgovori so se zavlekli v temo. Veršec in Vrstovšek sta resno svetovala Hanslu, naj prenočijo v Brežicah in se lotijo prevoza skozi Dobravo zgodaj zjutraj. G. Hansel je bil odločno za to, da se peljejo v noči, saj ni nikdo videl njegovega prihoda in sta načrtna zaseda ter napad v noči izključena. Če že res izza vsakega vogla prežijo nanj, potem se ga še lažje lotijo po dnevu nego v noči in ko se ga ne more nikdo nadejati.

G. Hansel je zapovedal po večerji, naj voznik zapreže in so se odpeljali po cesti, ki se zgubi ne daleč za Brežicami v obsejni gozd. Srečali niso žive duše in dremali na vozu. Na sredini Dobrave prebiva ob križišču cest graščinski gozdar. Hitro za gozdarjevim stanom v smeri proti Globokem sta zadela konj in voz kljub luči ob nalašč nastavljen hlod. Konj se je spotaknil in padel, predna kolesa so trčila s toliko silo ob tram, da se je kočija prekucnila in pokopala pod seboj potnike. Voznika je vrglo s kozla v obcestno grabo.

Komaj se je zgodila nesreča s prekucom, že so bili krog voza trije našemljeni neznanci. Eden je bil majhne postave, drugi srednje velik in tretji prava nebeška lestva. Predno so se zavedli presenečeni in vsled padca precej potolčeni potniki, kako in kaj, so jim bila usta zamašena in roke zvezane na hrbtu.

Tolovajska banda je spravila na noge konja, postavila na kolesa kočijo, pobrala hlapca in ga poglala na voz. Eden od napadalcev je lopnil z gorjačo po konju, da se je vzpel kvišku in oddivjal naprej po cesti.

Roparji so odgnali tri zvezane pod grožnjami z noži kar dalje, dalje v notranjost gozda, dokler niso prišli na jaso ob potočecu. Tamkaj so jih pometali na tla in neznani dolgin jim je naznanil, da bodo napravlili iz njih Kalvarijo!

Najprej so postavili krepko na noge g. Hansla. Suknjo so mu trdno zapeli. Eden je prinesel dolg ter močan kol, katerega mu je porinil pri vratu pod sukno, predrl hlače in ga je zasadil v pripravljeno luknjo, katero je drugi tolovaj začel z vso naglico zapahavati krog in krog. Tretji in najdaljši bandit je razvezal g. komisarju na hrbtu zvezane roke in mu

gospodar, skrben oče in vnet ter požrtvovalen gasilec, star 41 let. Pogreb se je vršil v torek dne 2. aprila ob mnogoštevilni udeležbi sovaščanov in okoličanov. Blag mu spomin!

Konjice. Komaj je napočil prvi spomladanski dan, nas je zapustil za vedno in žel uživati boljšo spomlad naš dobri oče in skrben gospodar Anton Bobik iz Vrhol pri Konjicah. Dopolnil je komaj 35 let in že se je ločil od svoje žene in otrok. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni in je že več let bolehal in se zdravil, a bilo je vse zaman. Počivaj v miru, dragi Tonček, v preranem grobu!

Oplotnica. Po dolgi in mučni bolezni je mirno v Gospodu zaspal Martin Trunkl, dober oče svojih otrok in vzoren gospodar. Dosegel je starost 71 let. Dolgo let je bil naročnik »Slov. gospodarja«. Ohranimo ga v blagem spominu, zlasti sorodniki in sosedje. Naj počiva v miru!

Vransko. Dve dobri družini je nedavno obiskala zopet bela žena in vzela iz njihove sredine otrokom mater in očeta. Komaj je minilo od tega dva meseca, odkar smo poročali, da je umrl v Zahomcih blagi mož Pavel Šmid, že moramo danes zopet poročati žalostno vest, da mu je sledila na njegovi poti v večnost pred enim tednom njegova žena Marija. Gotovo je žalost za rajnim dobrim možem pospešila njeno smrt. Rajna je bila vzor močne in verne žene, ki je dala življenje 16 otrokom. Bila je dvakrat poročena in je imela v prvem zakonu tri otroke, v drugem pa 13; umrlo jih je pet, tako da jih še živi 11. Ali niso take žene danes vredne vsega občudovanja in spoštovanja? Rajna je bila vzorna mati vsem svojim otrokom, solnce, ki je sijalo nad Dolinšekovo hišo. Vse jo je cenilo, kar je najlepše pokazal velik pogreb. Izredno darežljiva je bila do ubogih; noben ni šel prazen od njene hiše. Vsemogočni je zdaj že gotovo dobri Dolinšekovi mamici povrnil njene darove z nebeškimi darovi rajске blaženosti. — Iz Zahomcev pa je splavala božja dekla v Čepitje v Brišnikovo hišo in zatisnila trudne oči blagemu Brišnikovemu ateju. Bil je že dolgo časa bolan. Mučila ga je zlasti naduha. Tudi on je bil dvakrat poročen in imel v obeh zakonih 10 otrok, od katerih jih še živi sedem. Bil je vzoren krščanski mož, mož dela in molitve. Želel si je, da bi umrl na prvi petek. In Bog je izpolnil to

njegovo željo: zaspal je pokrepčan s Kruhom božjim na prvi petek ponoči ob 11. uri v 66. letu svoje starosti. Naj mu bo dobri Bog plačnik za njegovo zvestobo, s katero mu je služil do konca svojih dni. Otroci pa bodo imeli bogato dedščino v vzgledu, katerega jim je rajni zapustil. Počivaj sladko, dragi Brišnikov ata!

Ljubecna pri Celju. Tukaj je dne 30. marca po pettedenski zelo mučni bolezni izdihnila svojo blago in plemenito dušo žena-vdova Ana Krajnc v 79. letu svoje starosti. Srčno zahvalo izrekamo vsem mnogobrojnimi sosedom, ki so hodili rajnko mamico kropiti in je dne 2. aprila spremljali k sv. maši zadušnici in na mirodvor v Vojnik k večnemu počitku.

Oljme pri Podčetrniku. Preminula je po dolgi in mučni bolezni v častiljivi starosti 81 let posestnica Marija Toplišek. Vzgojila je 11 otrok, kateri še vsi žive. Bila je srčno dobra

mati ter je po svoji moči pomagala, kjer je le mogla. Z ljubeznijo udani so jej bili pa tudi otroci in, čeravno že vsi starejši in preskrbljeni, jo bodo težko pogrešali. Pomagala je kaj rada tudi drugim v stiski ter je bila vobče priljubljena. Pogreb blagopokojnice se je vršil dne 2. aprila. Pred hišo žalosti se je zbralo mnogo ljudi, med njimi gospod župnik, kateri je opravil za pokojnično dušo mrtvaške molitve. Cerkveni pevski zbor je zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Nato je krenil žalni sprevoz v cerkev, kjer je bila darovana sv. maša zadušnica. Po sv. maši je nadaljeval žalni sprevoz z mnogim spremstvom na pokopališče, kjer je zemske ostanke sprejela mati črna zemlja v svoje okrilje. Pevci so zapeli še eno žalostinko, nakar smo žalostni in potni zapustili njen poslednji dom. Naj počiva v miru in sniva sladko svoj večni sen!

Remšnik. Na velikonočni ponedeljek je bila vedno služba božja pri sv. Pankraciju; ljudje so rekli, da grede v Emavs. Letos bo pa radi misijona tokrat na Remšniku, ki traja do bele nedelje, prvičkrat pri sv. Pankraciju služba božja šele prvo nedeljo v majniku, letos je to 5. majnika. Vabljeni so vsi k sv. Pankraciju, ki le morejo iti na izlet, da se Avstrijci s tem opomni, da Slovenec kot Jugoslovan ljubi svojo ped zemljo!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Živimo v času požarov; zdaj tu, zdaj tam upepeli žareči element celo vas ali vsaj večjo skupino hiš. Gotovo ni nobene večje nasebine, kjer bi že ne bil pel na strehi rdeči petelin. Tudi Lovrenčani se spominjamo letos zadnjega večjega požara. Dne 16. aprila 1835 — na veliki četrtek — zvečer je v spodnjem trgu izbruhnil požar. Močni zahodni veter je nosil goreče šintlje z ene strehe na drugo in v kratkih urah je zgorelo 15 hiš z vsemi ostalimi poslopji. Od silnega plamena je bila vsa okolica razsvetljena kot po dnevi. Tudi brez človeških žrtev ni bilo. V takratni Pižomovi hiši (sedaj štev. 63) je zgorela 75letna vdova Marija Gregorc; samo

košti, bele kakor apno, so naslednji dan našli v pogorišču. Pač žalostna Velikonoč za pogorelce! — Ravno tega leta je šla o Petrovem na božjo pot k Sv. Neži na Brinjevi gori 55letna žena Ana Remšnikar. Nazaj grede je na planini v novo zapadlem snegu omagala in zmrznila. Marsikomu se bo neverjetno zdelo, a že mora biti res, ker takratni župnik, ki je ta dogodek v mrtvaško knjigo zapisal, gotovo ni lagal. — Iz časopisov vzemo, da bodo dne 5. maja volitve za državni zbor; v nekaterih krajih imajo baje že več kandidatov.

Limbuš pri Mariboru. Redek službeni jubilej. Dne 1. aprila t. l. je slavil v Bistrici pri Limbušu v visoki starosti svojega življenja, star skoro 81 let, gospod Henrik Schikert svoj 50letni, torej »zlati« službeni jubilej kot oskrbnik prostranega posestva grofa Merana na Prinčevem vrhu. Pol stoletja je oskrboval jubilar z verno nepretrgoma to krasno posestvo, ki slovi po svojih vzornih vinogradih, z najzlahtnejšimi trtami poraslih in po svojem izbranem vinu najrazličnejših vrst ne samo v naši ožji domovini, ampak tudi daleč preko njenih meja. V to službo je vstopil g. Schikert dne 1. aprila 1885 ter je od tega dneva dalje posvetil vse svoje bogato strokovno znanje na polju vinorejstva in sadjarstva obdelovanju in oskrbovanju izročenih mu posestev, katera je z njemu prirojeno spretnostjo in znanostjo

je stiščal pod suknjo skozi rokav preko hrbta in skozi drugi rokav kolec. Ni bil sicer več zvezan, a resnično križan, da si ni nikakor mogel pomagati z rokama, ki sta bili razpeti s pomočjo kolca ter tesno zapete suknje. Tudi z nogama je stal na tleh, vendar brez zadostne moči ter odporne sile, da bi raztrgal suknjo in se rešil podolžnega ter v zemljo vteptanega droga.

Ko so opravili križanje z g. Hanslom, so mrcvarili na isti način oba njegova spremljevalca. Ustvarili so v naprej zagroženo Kalvarijo. Oklepali se je s hrbtom nekakega križa na sredi g. komisar, levo in desno pa Jurij Veršec ter Ivan Vrstovšek.

Vpiti žrtve nečuvnega napada niso mogle, saj obvez z ust jim niso sneli. Žepov niso nobenemu pretnili in so s tem dokazali, da ne gre v tem slučaju za roparski napad, ampak za dogovorjeno maščevanje nahujskanih kmečkih lopovov.

Po opravljenem križanju so se drzneži odstranili ter zginili v noč z glasno grožnjo:

»Zaenkrat ste križani radi pokončevanja vinogradov na nekrvav način; ako se ne zgubite z vsemi ušivci in hudičevim oljem iz teh krajev, vas bomo prišli pri prvi priložnosti.«

Trojica je ostala na jasi v temnem gozdu ob žuborečem potoku čisto osamljena in prepuščena potrpljenju, dokler ne bo v beg pognani voznik poklical ter pripeljal odrešenja.

Nekaj časa so se skušali otresti drogov ter kolcev z otepanjem z nogami. Ves trud je bil zastoj. Tičali so podolžni drogi pregloboko v zemlji, skoro nove suknje so bile preveč tesno zapete in niso pri vsem brcanju popustile niti za las.

Višek hudobije zlobnih maščevalcev tiči tudi v tem, da so pustili žrtvam zamašena usta, da se niso mogli med seboj sporazumeti in ne klicati na pomagatelje!

Lopovi niso zapustili nobenih posebnih sledi, iz katerih bi se dalo sklepati, kam so se skrili ter zginili po zločinu.

Z udarci v beg pognani konj je drvel po voznikovi izpovedi liki ob pamet do Globokega v smeri proti Pišecam, kamor je bila namenjena cela družba in kakor je bil navajen.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

like moskovske akademije znanosti je odkril v platinovi rudi novo rudnino, ki vsebuje: iridij, osmij, zlato ter rutenij. — Ta rudnina ima srebrni kovinski sijaj in jo je dobiti v nepravilnih drobnih zrni v zvezi s platynom. Je zelo trda in krhka ter ima naravno zelo visoko specifično težo.

Moderni Japonec,

višji gimnazijec, mora povsem obvladati angleščino ali nemščino.

Na ptičjih najbogatejši kraj

na celem svetu je indijska pokrajina S'kil na južnem pobočju Himalaja gorovja. V tamšnjih vlažnih gozdovih živi 600 različnih ptičjih vrst.